

jen, že právním názorem tím byl vázán soud první (§ 499 c. ř. s.) a soud odvolací, který jej pronesl. Soud dovolací měl však právo přezkoumati správnost právního názoru soudu odvolacího, a to i tehdy, když, jak se stalo, rekurs proti zrušovacímu usnesení podán nebyl. Poněvadž nejde o rozsudečný výrok, nemohl právní názor nabýti právní moci (§ 411 c. ř. s.) a nemohl tudíž nabýti vízící moci i proti nejvyššímu soudu.

Čís. 9928.

Jest důvodem odkladu exekuce (§ 42 čís. 1 ex. ř.) vnučenou dražbou úpadcovy nemovitosti, domáhá-li se správce úpadkové podstaty, by vnučený vklad zástavního práva na nemovitost úpadce byl uznán bezúčinným.

(Rozh. ze dne 22. května 1930, R I 302/30).

Návrhu správce úpadkové podstaty, by byla odložena exekuce vnučenou dražbou úpadcovy nemovitosti, soud první stolice vyhověl, rekursní soud návrh zamítl.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Odklad exekuce, o niž tu jde, jest odůvodněn ustanovením § 42 čís. 1 ex. ř. Vymáhající věřitelce byla povolena usnesením okresního soudu ze dne 17. června 1929 exekuce vnučenou dražbou polovice pozemků knihovně připsané dlužníku k vydobytí vykonatelné pohledávky 430.560 Kč zajištěné právem zástavním na řečené polovici pozemků podle dlužního úpisu ze dne 17. října 1928, na základě platebního příkazu ze dne 14. května 1929. Správce úpadkové podstaty dlužníka domáhá se žalobou podanou dne 6. března 1930 na věřitelku, by dluhopis a vklad práva zástavního podle něho pro řečenou pohledávku vykonaný byly uznány bezúčinnými a by vymáhající věřitelka trpěla na základě rozsudku, který o této žalobě bude vydán, vklad výmazu práva zástavního. Jde tu o žalobu odpůrčí po rozumu § 30 čís. 3 a § 31 čís. 2 konk. ř., kterou podává správce úpadkové podstaty podle § 37 konk. ř. a které dle § 35 konk. ř. nevádí, že pro jednání, kterému se odporuje, bylo nabyto exekučního titulu, ani že jednání bylo vymoženo exekucí. Žalobou ovšem nedomáhá se správce úpadkové podstaty dlužníka přímo, by byl prohlášen exekuční titul, platební příkaz bezúčinným, ale podle § 35 konk. ř. zanikne proti úpadkovým věřitelům účinnost exekučního titulu, bylo-li právní jednání k odpůrčí žalobě prohlášeno za bezúčinné. Bude-li tudíž odpůrčí žalobě vyhověno, pozbude i platební příkaz, jakožto exekuční titul účinnosti aspoň proti úpadkovým věřitelům a jde tu proto v podstatě o žalobu čelící k tomu, by exekuční titul byl prohlášen za bezúčinný nebo neplatný, tudíž o žalobu, pro kterou podle § 42 čís. 1 ex. ř. k návrhu

může býti nařízen odklad exekuce. Není tu proti povolení odkladu exekuce ani překážky stanovené v prvním odstavci § 44 ex. ř., neboť jest zřejmo, že by provedením exekuce vnučenou dražbou před pravoplatným rozhodnutím o odpůrčí žalobě zmařen býti mohl účel této žaloby a že by s tím spojeno bylo pro stěžovatelku nebezpečení majetkové újmy nenahraditelné nebo těžce napravitelné.

Čís. 9929.

Pro zajišťovací převlastnění movité věci se vyžaduje týž nabývací způsob jako k nabytí zástavního práva k movitostem. Odevzdání prohlášením nestačí. K odevzdání automobilu nestačí po případě připevnění malé tabulky ve vyhloubenině pro šoferovy nohy.

(Rozh. ze dne 22. května 1930, Rv I 1215/29).

Žalobkyně zakládala žalobní nárok podle § 258 ex. ř. na tvrzení, že auto, které v exekuční dražbě proti Heřmanu T-ovi bylo prodáno a jehož výtěžek přikázán byl žalovaným jako vymáhajícím věřitelům, byl jí T-em a V-em, který auto od Vilibalda W-a koupil, převlastněn k zajištění její peněžité pohledávky. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby, o d v o l a c í s o u d žalobu zamítl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Zajišťovací převlastnění jest ovšem považovati za platný důvod k nabytí vlastnictví a vlastnictví takové opravňuje nabyvatele i k žalobě podle § 258 ex. ř., o niž tu jde. Než odvolací soud dospěl v souzeném případě ke správnému úsudku, že k platnému převlastnění nákladního auta na žalobkyni nedošlo pro nedostatek platného nabývacího způsobu. Převlastnění movité věci k zajištění jest zahaleným zastavením věci a proto jest pro ně vyžadovati týž způsob nabývací, jímž jest platně nabýváno zástavního práva k movitým věcem. Způsob nabývání zástavního práva určují §§ 451 a 452 obč. zák. Věřitel musí vzíti zastavenou mu movitou věc do uschování a, nelze-li ji odevzdati hmotně z ruky do ruky, musí býti použito takových znamení, ze kterých může každý poznati, že věc jest zastavena. Tomu jest tak i při převlastnění movité věci k zajištění, jež odevzdání z ruky do ruky nepřipouští, ana převlastněná věc i nadále zůstane v držení převlastňujícího dlužníka. Mohlo by býti ohrožením úvěru důvěřujících osob zjišťovacím převodem vlastnictví, kdyby věci odevzdány byly pouhým prohlášením třetím osobám nepoznatelným, jakž je tomu i při zastavení věci bez odevzdání do držby. Nelze pochybovati, že zákon, zakazuje zřízení zástavního práva prohlášením, nemůže dopustiti stejně povážlivé nabytí vlastnického práva k zajišťovacímu účelu. V souzeném případě záležel, jak zjištěno, nabývací způsob jednak v tom, že dlužníci T. a V. odevzdali zástupci žalobkyně